

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 2331/2563

พนักงานอัยการจังหวัดเชียงใหม่โจทก์ นาย จ.จำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.อ. มาตรา 91, ป.อ. มาตรา 277, ป.อ. มาตรา 285, ป.อ. มาตรา 285/1, ป.อ. มาตรา 295, พ.ร.บ.คุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 มาตรา 3, พ.ร.บ.คุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 มาตรา 4, ป.อ. มาตรา 90, ป.อ. มาตรา 78

ย่อ / หลักกฎหมาย

จำเลยได้รับสำเนาคำฟ้องซึ่งโจทก์ได้แนบสำเนารายงานผลการตรวจชันสูตรบาดแผลของแพทย์ไปท้ายฟ้องแล้ว และในวันนัดพร้อมจำเลยก็แถลงรับในรายงานกระบวนการพิจารณาว่าแพทย์ได้ตรวจร่างกายผู้เสียหายและทำรายงานผลการตรวจชันสูตรบาดแผลของแพทย์ไว้จริง เมื่อโจทก์แถลงไม่ติดใจนำสืบแพทย์ จำเลยก็มีได้แถลงเป็นอย่างอื่น ถือว่าคู่ความไม่ติดใจซักถามแพทย์ รายงานผลการตรวจชันสูตรบาดแผลของแพทย์จึงรับฟังเป็นพยานหลักฐานของโจทก์ได้ โดยแพทย์ไม่จำเป็นต้องมาเบิกความประกอบพยานเอกสารดังกล่าว

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91, 277, 285, 285/1, 295 พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 มาตรา 3, 4 จำเลยให้การรับสารภาพขอหาทำร้ายร่างกายผู้อื่นเป็นเหตุให้ได้รับอันตรายแก่กายและขอหากระทำความรุนแรงในครอบครัว แต่ให้การปฏิเสธขอหากระทำชำเราเด็กอายุยังไม่เกินสิบสามปีและเป็นการกระทำแก่ผู้สืบสันดาน ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 277 วรรคสาม, 285, 295 (เดิม) (ที่ถูก และ 295) พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 มาตรา 4 วรรคหนึ่ง การกระทำของจำเลยเป็นความผิดหลายกรรมต่างกัน ให้ลงโทษทุกกรรมเป็นกระทงความผิดไปตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91 ความผิดฐานกระทำชำเราเด็กอายุยังไม่เกินสิบสามปีและเป็นการกระทำแก่ผู้สืบสันดานกับความผิดฐานกระทำความรุนแรงในครอบครัวตามฟ้องข้อ 1.1 และความผิดฐานกระทำชำเราเด็กอายุยังไม่เกินสิบสามปีและเป็นการกระทำแก่ผู้สืบสันดานกับความผิดฐานทำร้ายร่างกายผู้อื่นและความผิดฐานกระทำความรุนแรงในครอบครัวตามฟ้องข้อ 1.2 ถึง 1.5 ในแต่ละข้อเป็นกรรมเดียวเป็นความผิดต่อกฎหมายหลายบท ให้ลงโทษฐานกระทำชำเราเด็กอายุยังไม่เกินสิบสามปีและเป็นการกระทำแก่ผู้สืบสันดานในแต่ละกระทงอันเป็นกฎหมายบทที่มีโทษหนักที่สุดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 90 จำคุกกระทงละ 20 ปี จำเลยให้การรับสารภาพขอหาทำร้ายร่างกายผู้อื่นเป็นเหตุให้ได้รับอันตรายแก่กายและขอหากระทำความรุนแรงในครอบครัวเป็นประโยชน์แก่การพิจารณา มีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษให้กระทงละหนึ่งในสามตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 คงจำคุกกระทงละ 13 ปี 4 เดือน รวม 5 กระทง เป็นจำคุก 65 ปี 20 เดือน แต่คงจำคุกเพียง 50 ปี ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91 (3) จำเลยอุทธรณ์ศาลอุทธรณ์ภาค 5 พิพากษายืน จำเลยฎีกา ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า มีปัญหาในชั้นนี้ที่ต้องวินิจฉัยตามฎีกาของจำเลย ว่า จำเลยกระทำความผิดฐานกระทำชำเราเด็กอายุยังไม่เกินสิบสามปีและเป็นการกระทำแก่ผู้สืบสันดานตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค 5 หรือไม่ เห็นว่า พยานโจทก์ทั้งสี่ปาก

เบิกความได้สอดคล้องต้องกันเป็นอย่างดีโดยไม่มีข้อพิรุธ โดยเฉพาะผู้เสียหายซึ่งขณะเบิกความ มีอายุเพียงประมาณ 10 ปี เบิกความถึงเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นเป็นขั้นเป็นตอนตามลำดับข้อเท็จจริง เป็นเรื่องที่ตรงไปตรงมาตามที่ตนเองประสบ โดยปราศจากการปรุงแต่งอันเป็นลักษณะตามประสา เด็กที่ไร้เดียงสาโดยแท้ ทำให้เชื่อว่าเป็นข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นจริง แม้โจทก์มีผู้เสียหายเบิกความเป็น ประจักษ์พยานเพียงปากเดียว แต่คำเบิกความของผู้เสียหายมีรายละเอียดลำดับเรื่องราวเชื่อมโยง กันสมกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น โดยไม่มีข้อพิรุธให้ระวางสงสัยว่าผู้เสียหายจะนึกคิดเสริมแต่งเรื่องราว ขึ้นมาปรักปรำจำเลยซึ่งเป็นบิดาให้ต้องรับโทษ และผู้เสียหายได้บอกให้นายแดงผู้ใหญ่บ้านทราบ ในทันทีหลังเกิดเหตุจนมีการแจ้งความร้องทุกข์ดำเนินคดีแก่จำเลย คำเบิกความของผู้เสียหายจึง มีเหตุผลและมีน้ำหนักให้รับฟังได้ อีกทั้งพนักงานสอบสวนพยานโจทก์เบิกความรับรองคำให้การ ของผู้เสียหายในชั้นสอบสวนที่ผู้เสียหายให้การยืนยันว่าจำเลยกระทำชำเราผู้เสียหาย โดยบันทึก คำให้การดังกล่าวบันทึกไว้ว่าจำเลยกระทำชำเราผู้เสียหายรวม 5 ครั้ง เมื่อประมาณปี 2559 จำนวน 1 ครั้ง ช่วงปลายปี 2559 จำนวน 2 ครั้ง และเมื่อวันที่ 27 พฤษภาคม 2560 เวลาประมาณ 6 นาฬิกา 1 ครั้ง และเวลาประมาณ 11 นาฬิกา อีก 1 ครั้ง กับได้บันทึกลักษณะการกระทำชำเรา ผู้เสียหายของจำเลยไว้โดยละเอียด นอกจากนี้พนักงานสอบสวนยังได้บันทึกภาพและเสียงของผู้ เสียหา

องค์คณะ

ชัยเจริญ ดุษฎีพร · วรงค์พร จิระภาค · ชูชีพ ปิณฑะสิริ

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/2331/2563>